

**OFRENA DEL CIRI VOTIU A LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
DEL CLUB ATLÈTIC IGUALADA
TOT PORTANT LA FLAMA DEL CANIGÓ FINS AL SANTUARI**

**El vespre de la vigília de Sant Joan Baptista,
de l'any del Senyor 2018**

Des de la pica del Canigó, hem fet un llarg pelegrinatge:
Travessant fronteres,
recuperant antics camins ramaders,
petjant comarques ben diverses,
cadascuna amb el seu estil de vida i de treball,
i sempre amb la voluntat ferma de no renunciar
a la flama càlida que ha donat vida a les antigues i nostrades llars de foc,
a la flama que ha unit en el cant i en el compromís a tants grups de joves
aplegats en els inoblidables focs de camp,
a la flama que dóna vida a la “fia faia” dels cims del Berguedà
i a les teies lluminoses que, des dels cims ardits, baixen a les valls d'Aran.

Aquesta flama no és, només, una flama que crema
en un ble envoltat de cera,
aquesta flama és, sobretot, expressió del clam del nostre Poble
que demana llibertat per als nostres representants polítics i socials
empresonats sense judici,
que espera el retorn feliç dels exiliats que enyoren la seva terra,
que desitja per al nostre poble la capacitat per decidir
el seu present i el seu futur,
sense imposicions, sense humiliacions, sense esclavatge.

Aquesta flama volem que sigui l'expressió del nostre agraïment filial
a la Mare de Déu de Montserrat
que, des d'aquest santuari que ha estat la casa de tots els catalans,
des de fa moltes generacions,
des d'aquest santuari que l'any 1947 va rebre les llànties votives
de cadascuna de les nostres comarques,
des d'aquest santuari on la nostra Ciutat, des de fa més de 425 anys,
hi peregrina cada any portant el ciri votiu,
avui, nosaltres,
amb tot l'entusiasme rebut i compartit en el Club Atlètic Igualada,
presentem també, juntament amb la Flama del Canigó,
l'ofrena d'aquest ciri votiu:

És signe i expressió
del coratge que ens uneix,
de la nostra millor voluntat de continuar fidels
al servei del nostre Poble,
del nostre compromís per fer de Catalunya una llar acollidora,
oberta a totes les cultures i estils de vida,
que troba en el respecte mutu i en la solidaritat
la millor dreuera per construir un món
on floreixi la pau.
Que la Mare de Déu de Montserrat ens hi ajudi!

Que la Mare de Déu de Montserrat ens animi
a ser un poble acollidor i sensible a les necessitats de tots,
ferm en les conviccions
però obert sempre al diàleg constructiu,
fidel defensor de la nostra llibertat i capacitat de gestió,
però sempre disposat a totes les iniciatives d'entesa i col·laboració,
amb altres pobles, veïns i llunyans,
i també per defensar la natura,
per protegir els recursos de la nostra Terra,
per aprofitar els avantatges de la globalització en bé de tots,
i no pas al servei dels acaparadors.

Que la Mare de Déu de Montserrat ens ajudi
a ser senzills i amables,
sempre al servei d'una bona convivència,
defensant un tracte just i respectuós envers cada persona i cada poble,
i sempre oberts a l'acompanyament sincer
i a la solidaritat activa.

I posem també sota la protecció de la Mare de Déu de Montserrat,
tots els nostres difunts,
tant els del Club Atlètic Igualada, com els de les nostres famílies:
Tots ells ens han precedit en la vida,
en el coratge, en la tendresa.
Ells ens han ensenyat a viure i estimar.
Que la Mare de Déu de Montserrat els aculli i els acompanyi,
mentre segueixen vetllant per tots nosaltres,
en tots els nostres camins.

FLAMA DEL CANIGÓ 2018

Com cada any, aquesta flama única, baixada des del cim del Canigó, arriba a Montserrat. El foc del Canigó són, però, dos focs, el que s'encén al cim del Canigó per difondre's per tots els Països Catalans, i el de la cuina del Castellet de Perpinyà.

L'un és el foc que, encès dalt de les muntanyes, aquesta nit brillarà en milers de fogueres de festa, que ho seran també de vindicació de la llengua que ens agermana, de la història que ens uneix, i del futur que volem fer entre tots.

L'altre és el foc de la cuina, el foc de cada dia, que ens escalfa i ens il·lumina; el foc al voltant del qual hem crescut i hem après a estimar casa nostra. És el foc al costat del qual hem après aquesta llengua que ens agermana i aquesta història que ens uneix, vora el qual hem somniat aquest futur que volem fer entre tots.

Tots dos focs els hem de mantenir encesos, el de la foguera i el de la cuina, el de la festa i el de cada dia; el que es veu de lluny i proclama qui som, però també el que des de ben a prop ens ensenya cada dia qui som.

Que aquest foc, encès en aquella muntanya on el poeta va veure el naixement de la nostra Catalunya, s'escampi per tot el país, i encengui en aquesta festa de St. Joan milers de fogueres que ens il·luminin en aquesta nit.

Que aquest foc, resplendent de llum nova, ens escalfi el cor; que tal com s'ha transmès des del Canigó fins aquesta Santa Muntanya de Montserrat, i fins als confins del país, tots sapiguem transmetre als infants i als joves la nostra llengua i els nostres valors.

Que aquest foc, llum que allibera de la fosca i ens uneix com a poble en aquesta nit, ens ajudi a romandre sempre units, i a esperar el naixement del nou dia, quan es dissiparan les tenebres i podrem caminar de nou a plena llum.

Preguem, finalment, amb el bisbe Torres i Bages, Santa Maria de Montserrat, mare i patrona de tots els catalans:

Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans.

Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat, defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada.

Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, aconsegiu per als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua.